

Čtvrtek po 2. neděli adventní

Iz 41,13–20: ¹³ Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, držím tě za pravici, pravím ti: „Neboj se, já jsem tvá pomoc.“
¹⁴ Neboj se, červíčku Jákobův, hrstko Izraelova lidu. Já jsem tvá pomoc, je výrok Hospodinův, tvůj vykupitel je Svatý Izraele. ¹⁵ Hle, učiním tě okovaným smykem na mláčení, novým, z obou stran ostrým. Budeš mlátit a drtit hory, s pahorky naložíš jako s plevami. ¹⁶ Rozevřeš je a odnese je vítr, bouřlivý víchř je rozptýlí, ty však budeš jásat k chvále Hospodina, budeš se chlubit Svatým Izraele.“

¹⁷ „Utištění ubožáci hledají vodu, ale žádná není; jazyk jim žízni prahne. Já, Hospodin, jim odpovím, já, Bůh Izraele, je neopustím. ¹⁸ Na holých návrších otevřu vodní proudy, uprostřed plání prameny vod, poušť v jezero změním a zemi vyprahlou ve vodní zřídla. ¹⁹ V poušti dám vyrůst cedrům, akáciím, myrtě a olivám, na pustině vysadím cypřiš, platan i zimostráz spolu, ²⁰ aby viděli a poznali, přesvědčili se a všichni pochopili, že toto učinila ruka Hospodinova a že to stvořil Svatý Izraele.“

Mt 11,11–15: ¹¹ Amen, pravím vám, mezi těmi, kdo se narodili z ženy, nevystoupil nikdo větší než Jan Křtitel; avšak i ten nejmenší v království nebeském je větší nežli on. ¹² Ode dnů Jana Křtitele až podnes království nebeské trpí násilí a násilníci po něm sahají. ¹³ Neboť všichni proroci i Zákon prorokovali až po Jana. ¹⁴ A chcete-li to přijmout, on je Eliáš, který má přijít. ¹⁵ Kdo má uši, slyš.

Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, který tě drží za ruku a říká ti: „Nestrachuj se! Já ti pomohu! Neboj se, červíčku Jakube, izraelský hloučku! Já ti pomohu“ – praví Hospodin.

Bůh zachraňuje svůj lid nikoli zdálky, ale přiblížením, něhou. V dnešním čtení z proroka Izaiáše (41,13–20) je značná podobnost, s níž se zde Bůh představuje jako maminka, která vede dialog se svým dítětem. Maminka, která zpívá dítěti ukolébavku, napodobuje hlas dítěte a stává se maličkou jako dítě, mluví dětským tónem. To se může zdát směšné tomu, kdo nechápe, co je v tom velkolepého: „Neboj se, červíčku Jakube.“ Kolikrát jen podobné věci říká maminka dítěti, když je laská. Laská je a přibližuje ho k sobě. A tak jedná Bůh. Je to Boží něha. Bůh je nám tak blízko, že se vyjadřuje tímto jemnocitem, mateřskou něhou.

Bůh nás miluje nezištně jako maminka svoje dítě. A dítě se nechává milovat: to je Boží milost. My však nezřídka, abychom měli jistotu, chceme milost kontrolovat. (...) Přiblížení Boha k lidu bylo v dějinách zpronevěřeno naším sobeckým postojem, vůlí kontrolovat milost, komercializovat ji. Farizeové otročili spoustě zákonů, které nakládali na bedra lidu; saduceové uzavírali politické kompromisy; eséni byli dobří, předobří, ale měli strach, nechtěli riskovat a nakonec se izolovali ve svých kláštrech; a potom zelóti, pro které Boží milost spočívala v osvobozené válce, tedy dalším způsobu komercializace milosti.

Boží milost je něco jiného: je to přiblížení, něha. Vždycky platí toto pravidlo: Pokud ve svém vztahu k Pánu necítíš, že jsi něžně milován, něco ti ještě chybí, dosud nechápeš, co je milost, ještě jsi neobdržel milost, která spočívá v tomto přiblížení. Kdysi se mi jedna žena svěřila, jak ji trápí pochybnost, zda splnila či nesplnila příkázání účasti na mši v sobotu večer, protože byla spojena se svatebním obřadem a nebyly při ní čteny nedělní texty. Tehdy jsem jí na to řekl: „Buďte klidná, paní, Pán vás moc miluje. Přišla jste, přistoupila k přijímání, byla jste s Ježíšem. Buďte tedy klidná. Pán není obchodník. Pán miluje, je nablízku.“ I svatý Pavel se mocně staví proti této spiritualitě zákona, která říká: „Jsem spravedlivý, když konám to a to. Pokud to nekonám, nejsem spravedlivý.“ Ty jsi však spravedlivý proto, že se k tobě přiblížil Bůh, laská tě a s něhou ti říká krásné věci. Toto je naše spravedlnost: blízkost Boží, jeho něha a láska. I s tím rizikem, že nám bude připadat směšný, Bůh je až natolik dobrý. Kdybychom měli odvahu otevřít svoje srdce této Boží něze, kolik jen bychom měli svobody! Spousty!

Budete-li mít dnes doma trochu času, vezměte si Izaiáše (...) a čtěte o této Boží něze, o Bohu, který každému z nás zpívá hajej dadej. Jako maminka.

Papež František – kázání z Domu sv. Marty 11. 12. 2014